Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sammelhandschrift - Cod. Lichtenthal 7

Langton, Stephen

Frankreich (?), [13. Jh.]

Das Buch Ruth, 1-2,11

urn:nbn:de:bsz:31-35356

Visual Library

Incipit ruth.

In diebus unius iudicis
quando iudices preerant. facta est fa
mes in terra. Abiitque homo de bethleem
iuda ut peregrinaretur in regione moab
cum uxore sua ac duobus liberis. Ipse vo
cabatur elymelech. uxor eius noemi. et
duo filii eius alter maalon et alter chelion.
ingressique regionem moabitidem mora
bantur ibi. et mortuus est elymelech ma
ritus noemi. remansitque ipsa cum filiis. Qui
acceperunt uxores moabitidas. quarum una
uocabatur orpha. et altera ruth. manseruntque
ibi decem annis. et ambo mortui sunt ma
alon uidelicet et chelyon. remansitque
mulier orbata duobus liberis ac marito.
Et surrexit ut in patriam pergeret cum utraque
nuru sua de regione moabitide. au
dierat enim quod respexisset dominus populum suum
et dedisset eis escas. Egressa est itaque de
loco peregrinationis sue cum utraque nuru.
et iam in uia posita reuertendi in terram iuda
dixit ad eas. Ite in domum matris uestre.
faciat dominus uobiscum misericordiam. sicut fecistis
cum mortuis et mecum. Det uobis inuenire
requiem in domibus uirorum quos sortiture
estis. et osculata est eas. Que eleuata
uoce flere ceperunt et dicere. Tecum pergemus
ad populum tuum. Quibus illa respondit. Reuertimini
filie mi. cur uenitis mecum. Num quid
ultra habeo filios in utero meo ut uiros
sperare possitis. Reuertimini filie mee et
abite. Iam enim senectute confecta sum
nec apta uinculo coniugali. etiam si possem
hac nocte concipere et parere filios. si eos
expectare uelitis donec crescant et an
nos impleant pubertatis. ante eritis ue
tule quam nubatis. Nolite quaeso filie
mee quia uestra angustia me magis premit.
et egressa est manus domini contra me. Eleua
ta igitur uoce rursum flere ceperunt. Orpha
osculata est socrum ac reuersa. ruth adhe
sit socrui sue. Cui dixit noemi. En re
uersa est cognata tua ad populum suum et ad deos
suos. uade cum ea. Que respondit. Ne aduer
seris michi ut relinquam te et abeam. Quocumque
perrexeris pergam. ubi morata fueris
et ego pariter morabor. Populus tuus populus meus
et deus tuus deus meus. Que te morientem
terra susceperit in ea moriar. ibique locum
accipiam sepulture. Hec mihi faciat deus et hec
addat si non sola mors me et te separauerit.
Videns ergo noemi quod obstinato ruth animo
decreuisset secum pergere. aduersari noluit
nec ultra ad suos reditum persuadere. Profecteque
sunt simul et uenerunt in bethleem. Quibus
urbem ingressis uelox apud cunctos fama
percrebuit. dicebantque mulieres. Hec est illa
noemi. Quibus ait. Ne uocetis me noe
mi. id est pulchram. sed uocate me mara hoc est a
maram. quia ualde me amaritudine re
pleuit omnipotens. Egressa sum plena et
uacuam reduxit me dominus. Cur igitur uoca
tis me noemi quam humiliauit dominus et af
flixit omnipotens. Venit ergo noemi cum ruth
moabitide nuru sua de terra peregrinati
onis sue. ac reuersa est in bethleem quando
primum ordea metebantur.

•II•

Erat autem uir elymelech consanguine
us homo potens et magnarum opum nomine booz.
Dixitque ruth moabitis ad socrum suam.
Si iubes uadam in agrum et colligam spicas
que metentium fugerint manus. ubicumque cle
mentis patrisfamilias repperero gratiam.
Cui illa respondit. uade filia mi. Abiit itaque
et colligebat spicas post tergum metentium.
Accidit autem ut ager ille haberet dominum nomine
booz qui erat de cognatione elymelech.
Et ecce ipse ueniebat de bethleem. dixitque
messoribus. Dominus uobiscum. Qui responderunt ei.
Benedicat tibi dominus. Dixitque booz iuueni qui
messoribus preerat. Cuius est hec puella. Qui respondit.
Hec est moabitis que uenit cum noemi de regi
one moabitide. et rogauit ut spicas col
ligeret remanentes sequens messorum uestigia.
et de mane usque nunc stat in agro. et nec ad
modicum quidem domum reuersa est. Et ait
booz ad ruth. Audi filia. Ne uadas ad
colligendum in alterum agrum nec recedas
ab hoc loco. sed iungere puellis meis et ubi
messuerint sequere. Mandaui enim pu
eris meis ut nemo tibi molestus sit. Sed etiam si
sitiens uade ad sarcinulas et bibe aquas
de quibus et pueri bibunt. Que cadens in faciem
suam et adorans super terram dixit ad eum.
Vnde michi hoc ut inuenirem gratiam ante oculos
tuos. et nosse me dignareris peregrinam
mulierem. Cui ille respondit. Nunciata sunt michi
omnia que feceris socrui tue post mortem uiri